

Kultúrny a spoločenský život v obci z čias našich starých mám bol bohatý. Aj keď sa pracovalo ako sa hovorí od svitu do mrku, aj tak sa vždy našiel čas na trocha zábavy. Nebolo k tomu potrebné veľké chystanie, stačilo, aby sa stretlo zopár mladých a starších ľudí a zábava sa mohla začať.

V našej obci sa mladí stretávali v tzv. bujačovni – v bývalej Požiarnej zbrojnici. Tancovalo a spievalo sa až do rána. Ale v nedeľu po zábave sa šlo do cerkvi. Ísť musel samozrejme každý. Zo spomienok našich pamätníkov, starších obyvateľov našej obce, sme sa dozvedeli aj to, že pán farár nechcel „pomirovať“ tú dievčinu, ktorá mala krátku sukňu na kroji. Vtedajší kroj sa veľmi neodlišoval od súčasného. Pozostával z bohato skladanej sukne, lajbika, blúzky zo širokými rukávami a „fodratej biloty“. V nedeľu sa dievčatá prechádzali po obci, spievali a tancovali a ako sa hovorilo „išli na pávičky“. Medzi ďalšie zvyky patrili tie svadobné. Po prísaha v kostole sa mladucha s družičkami a ostatnou rodinou pobrala na obed do svojho domu, tak isto aj „mladý“ s družbami a ostatnou družinou do svojho. Po obede sa išlo pre mladuchu, ktorá ich už začepená ako na redovi, netrpezlivo čakala. Kto odtancoval redovi tanec, dal toľko peňazí, koľko mohol. Na svadbu sa nenosili torty a zákusky, ale korytko múky, kysnuté koláče a pod. Starší družba a starosta mal na sebe po dva uteráky, ostatní družbovia po jednom. Neskôr uteráky nahradili „pokrejtky“. Pri narodení dieťaťa nosila kmotra na krstiny „bily kavej a koláč“.